

מסורת הש"ס

(א) לעיל קט'; (ב) יומא בא, (ג) נעיל סה; ממוח פו'; (ד) נכנסת סה; וטו"ק, (ה) נח"א (ו) נ"ל להכי הוא כיווסתן, (ז) נ"ל להכי הוא דלתי, (ז) נועי' מוס' מוטה לב: סד"ה ורבי',

תורה אור השלם

1 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות וכן אין לו וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לבתו: במדבר כז ח
2 ואם אין לו בת וְהָיָתָם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו: במדבר כז ט

3 בַּיּוֹמִים הָהֵם חָלָה חֲזִקְיָהוּ לָמוֹת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ אֶחָד מֵאֲמוּנָה הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהָאֵמֶר הַזֶּה אָמַר יי' צו' לְבִיתְךָ אֵלֶיךָ בָּתָּה וְלֹא תִהְיֶה אִתְּךָ אִתָּה וְלֹא תִהְיֶה אִתְּךָ:

4 וְאֶחָדָפֶל רָאָה בִּי לֹא נִשְׁקָה עֲצָתוֹ וְחָבֵשׁ אֶת הַחֲמוֹר וַיָּקֶם וַיִּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ אֶל עֵירוֹ וַיְצוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיִּזְעַק וַיִּתֵּן וַיִּקְרַע בְּקֶבֶד אָבָיו: שוואל ב יז כג

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה שמתו והעברתם וכו' ר' אומר כי והתם והעברתם דריש:

מוסף רש"י

הואיל ובנה ובעלה יורשין אותה. כגון מהם נת אשר עשואה לתמן כן רלחון ומת אשר גלג נינס וכרס וירשמו סת כרה ומתה סרה וירשה ניה אל ענלה סרה משנט רלחון, נחלא הססה נחלה שנט אשר גשנט רלחון ואשמעין קרש שהנעל או הסן יורש את אשמו ואלו אמר, ואילע דריש ירשמה הסן את אמו קרש אחרילה ורבי דריש לא מהכא (דע"ה קס),

מוסף תוספות

א. דמי"ם מטה היה אורו כמקל. רעבי"א.

רבינו גרשום

בתר אומדנא והאי דקאמר כתבו דלכתבו ויתנו לה ולאו משום מוכחא מלתא כי התם: אמר להם דומה שיש לי בן. במדינת הים שירשני ועכשיו שאין לי שמת נכסי לפלוני: לימא ר' שמעון בן מנסיא ריבא. דאילן בתר אומדנא משום הכי אין מתנתו מתנה הכי נמי אומדן דעתו הוא (ושאילו היה יודע) שאילו היה לו בן לא היה נותנו ולא להכי אין מתנתו מתנה: ולא רבבן. דפליגי עליה דר' שמעון בן מנסיא: אפי' תימא רבבן. אצ"ע דאמרו לעיל מתנתו מתנה מדרו דאין מתנתו מתנה דשאני התם דקאמר דומה. כלומר דומה לי עד עכשיו שיש לי בן ועכשיו שאתם שואלינן נכסי למי לדבריהם כמדומה שאין בן ועכשיו אם כן הוא נכסי לפלוני. והואיל ולא שמע בפירוש שמת [אלא] לפי דבריהן אמר נכסי לפלוני. לא עקר נכסיו מבני דלא הקנה לפלוני אלא לפי דבריהם להכי אין מתנתו מתנה. אבל הכא דשמע בפירוש שמת ומעצמו כתבן לו יש לומר נראה שדעתו היה ליתנם לו קודם לכן ולא מסיק (ב) ולא גמר: ודקארי לה. דקאמר ולא רבבן: מאי קארי לה. וכי לא היה יודע להיבא דקאמר דומה שאני דאפי' רבבן מורו דלא הויא מתנה. לעולם אימא לך כדמעיקרא דרבי שמעון ולא רבבן דלא שאני הכא דקאמר דומה דהא דקאמר דומה לאו משום דלא מקני ליה דרואי היה יודע דלית ליה בן וגמר ומקני ליה והאי דקאמר הכי דומה צעירה הוא דקא מדבר. כלומר כמדומה הייתי שכשאצא מן העולם שהייתי מגיח בן שירשני ועכשיו שגם עין שהוא יודע שאין לו בן נכסי לפלוני ולא לפי דבריהן קאמר ולהכי אין מתנתו מתנה דאילינן בתר אומדנא

דומה. כלומר כמדומה הייתי שיש לי בן. עכשיו שנודע לי שאין לי בן: **אין מתנתו מתנה**. דאילו היה יודע שיש לו בן או שאשתו מעוברת לא היה נותן: **דלמא צעריה קמדרי**. ולא תלה טעם מתנתו במיתת בנו אלא כמתאונן על בנו שמת ולפי שכן ראוי לירש נכסי אביו וזה אין לו בן לירש ומתוך כך

נוכח לער מיתת בנו בשעת חילוק נכסיו וליכא אומדן דעתיה כל כך דאיכא למימר רבי שמעון בן מנסיא היא ולא רבבן דליכא הכא אומדן דמוכח כל כך קמ"ל דדוקא קאמר וכדמפרש ותולה מתנתו במיתת בנו דמי ודברי הכל היא: **מנין למתנת שכיב מרע**. שקונה דדבור בלא קנין סודר כגון מלוה מחמת מיתה דפסקינן לקמן (דף קנא:): דלא צעי קנין אפילו במקלט והוא דמית לא נמי שכיב מרע שחלק כל נכסיו בלא שיעור ומית: **שנאמר והעברתם את נחלתו**. דהוא מצי למכתב איש כי ימות וכן אין לו נחלתו לבתו וכו' והעברתם יתירא הוא. ורבינו חננאל פ"י מדכתבי את נחלתו את רביא הוא ולא נהירא דהא אחרין לקמן ההיא מיצעי ליה לדכתיבי ר' אומר כו' (א) והעברתם דריש ולא דריש את אלתא לעיל נמי דריש אידך מלשון העברה. ואית דמפרשי מדשני קרא דדצוריה דמצי למכתב ונתתם כדכתבי צאיך ולא נהירא נמי האי לישנא דהא ונתתם נמי משגיג מיותר כזוהא דהכי הוה ליה למכתב איש כי ימות וכן אין לו נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתתם ויבא אליו כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תהיה בצואה בעלמא רמי בר יחזקאל אמר מהכא ⁴ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק בצואה בעלמא ת"ר שלשה דברים צוה אחיתופל את בניו אל תהיו במחלוקת ואל תמרדו במלכות בית דוד ויום טוב של עצרת ברור זרעו חטים מר זוטרא אמר בלול איתמר אמרי נהרדעי משמיה דר' יעקב לא ברור ברור ממש ולא בלול בלול ממש אלא אפילו בלול ורוח צפונית מנשבתו זה הוא ברור אמר ליה רבי אבא לרב אשי אנן אדרב יצחק בר אבדימי מתנינן לה ⁵דאמר רב יצחק בר אבדימי מוצאי יום טוב האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה נטה כלפי צפון עניים שמחים ובעלי בתים עצבין מפני שגשמי שנה מרובין ופירות מרקיבין נטה כלפי דרום עניים עצבים ובעלי בתים שמחין מפני שגשמי שנה מועטין ופירות משתמרין נטה כלפי מזרח הכל שמחין כלפי מערב הכל עצבין ורמיניה מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה רוח צפונית יפה לחטים בשעה שהביאו שליש וקשה לזיתים בשעה שיניצו ורוח דרומית קשה לחטין בשעה שהביאו שליש ויפה לזיתים בשעה שיניצו ואמר רב יוסף ואיתימא מר זוטרא ואיתימא רב נחמן בר יצחק ⁶וסימנך שלחן בצפון ומגורה בדרום האי מרבי ידיה והאי מרבי ידיה לא קשיא ⁷הא לן והא להו תניא אבא שאול אומר יום טוב של עצרת ברור סימן יפה לכל השנה כולה אמר רב זביד האי יומא קמא דריש שתא אי חמים כולה שתא חמימא אי קריר כולה שתא קרירא למאי נפקא מינה לתפלתו

כדכתבי (איזו לו) מלפון והב יאתה רוח כפונית מאיר את היום כהב: **אנן אדרב יצחק צר אבדימי מסנינן לה**. סימני תצואות אס ילליחו אס לאו אדרב יצחק מסנינן ולא אסימני עצרת שצביל שצבא נידוין על המים: **כלפי צפון**. רוח דרומית מנשבת צו ומטוה כלפי צפון: **ופירותיהן מרקיבין**. ומתוך שאינן יכולין להשמר נמכרין צוול: **כלפי דרום**. רוח כפון מנשבת צו: **מפני שגשמי שנה מועטין**. וצבאותם הגשמים מתבצרכין הפירות הנזרעין ושבצבוצרות משתמרין ונמכרין ציוקר הרי ריוח לעשירים ועצב לעניים: **למזרח כולן שמחים**. שמערבית מנטרת במדה ופירות אינן ציוקר: **כולן עצבין**. שמזרחית מונעת מטר ומציאה צורת ויוקר גדול ופירות קרקע אינן כומחים. אלתא מזרחית קשה ומערבית יפה: **ורמיניה**. מהך צרייתא דקתני איפכא: **שעסע שהביאו שלש**. דאין כריכין למטר: **שולחן בצפון**. כדכתבי (שמות כו) **והשלחן תתן על גלע כפון**. והמגורה בדרום כדכתבי (שם) ואת המגורה נכח השלחן: **האי מרבי ידיה כו'**. כל אחד מגדל את שלו לחם חטין על השלחן בצפון וכפונית יפה לחטים שמן וית מדליקין במגורה שצדדום ודרומית יפה לזיתים: **הא לן**. לבני צבל השוכנים במצולה וארצנו מלוחלתא ואינה כריכה למטר כל כך לידן מיתנייא צרייתא בתרייתא שמערבית קשה לפי שממטרת יותר מדאי לבני צבל ומזרחית יפה. וצרייתא קמיייתא דמתניא איפכא להו לבני א"י שאלרס גצויה ונריכין למטר להרב: **כולם שאם חמימא**. כלומר רוב השנה:

וראי מתנתו מתנה דיש לומר קודם לכן גמר בדעתו ליתנם לזה. אבל הכא דקאמר דומה לא והואיל ולא שמע בפירוש שמת נכסי לפלוני: לימא ר' שמעון בן מנסיא ריבא. דאילן בתר אומדנא משום הכי אין מתנתו מתנה הכי נמי אומדן דעתו הוא (ושאילו היה יודע) שאילו היה לו בן לא היה נותנו ולא להכי אין מתנתו מתנה: ולא רבבן. דפליגי עליה דר' שמעון בן מנסיא: אפי' תימא רבבן. אצ"ע דאמרו לעיל מתנתו מתנה מדרו דאין מתנתו מתנה דשאני התם דקאמר דומה. כלומר דומה לי עד עכשיו שיש לי בן ועכשיו שאתם שואלינן נכסי למי לדבריהם כמדומה שאין בן ועכשיו אם כן הוא נכסי לפלוני. והואיל ולא שמע בפירוש שמת [אלא] לפי דבריהן אמר נכסי לפלוני. לא עקר נכסיו מבני דלא הקנה לפלוני אלא לפי דבריהם להכי אין מתנתו מתנה. אבל הכא דשמע בפירוש שמת ומעצמו כתבן לו יש לומר נראה שדעתו היה ליתנם לו קודם לכן ולא מסיק (ב) ולא גמר: ודקארי לה. דקאמר ולא רבבן: מאי קארי לה. וכי לא היה יודע להיבא דקאמר דומה שאני דאפי' רבבן מורו דלא הויא מתנה. לעולם אימא לך כדמעיקרא דרבי שמעון ולא רבבן דלא שאני הכא דקאמר דומה דהא דקאמר דומה לאו משום דלא מקני ליה דרואי היה יודע דלית ליה בן וגמר ומקני ליה והאי דקאמר הכי דומה צעירה הוא דקא מדבר. כלומר כמדומה הייתי שכשאצא מן העולם שהייתי מגיח בן שירשני ועכשיו שגם עין שהוא יודע שאין לו בן נכסי לפלוני ולא לפי דבריהן קאמר ולהכי אין מתנתו מתנה דאילינן בתר אומדנא

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

קמו.

בַּמִּנִּין לַמֵּתֶנֶת שְׂכִיב מֵרַע שְׂהִיָּא מִן הַתּוֹרָה בּו'. לֹאֻ מִן הַתּוֹרָה דּוֹקֵא קֵאלַמֶּר דִּהֵא רַב נַחֲמֵן גּוֹפִיָּה אִית לִיה לִקְמַן דְּלֵאִינָה כֹּשֵׁל תּוֹרָה וּעֲשָׂאוּה כֹּשֵׁל תּוֹרָה אֲלָא אֲסַמְכַתָּא צַעֲלַמָּא הוּא דְקֵאלַמֶּר וְהֵא דְקֵאלַמֶּר מֵאִי טַעֲמָא לֹא אֲמַר מוֹהַעֲבַרְתָּם הִכִּי פִי מֵאִי טַעֲמָא לֹא מַפִּיק אֲסַמְכַתָּא דִּידִיה מִן וְהַעֲבַרְתָּם וְכִי הֵאֵי גּוֹוֹלָא אִיכָּא צִפְרִק קַמָּא דְמוּעַד קֵטֶן (דף ה.) גְּבִי לִינן שְׂהוּא מַדְרַבְנָן וּפְרִיךְ הִתְסּ וְהֵא ⁽¹⁾(מַהֲכֹל נִפְקֹא) וְהֵא מִיצְעִי לִיָּה לְכַדְמִיתָא כּו' וְעַל כִּרְחֵךְ לִינן מַדְרַבְנָן הֵאֵא כְּדֵאלַמֶּר צַפ' דֶּס הַגְּדָה (מִדָּה מ.).⁽²⁾ **הַבֵּל** צוֹפִין לְעֵשֶׂן הַמַּעֲרֵבָה בּו'. צִפְרִק קַמָּא דִּיוֹמָא (דף כא:): פְּרִיךְ לֵה מַדְתָּנָן לֹא נִלְחַה הַיּוֹם עֲשֵׂן הַמַּעֲרָכָה וּמַשְׁנִי לֵה שְׂפִיר א':

לֵא קְשִׁיא הָא לָן וְהָא דָּהּ. פִּי רַבִּינוּ שְׂמוּלָל דְּרוֹחַ מִזְרַחִית מוֹנַעַת אֶת הַמֶּטֶר וְקֹשֶׁה דְּלַמֶּר לַעֲלֹל צִפְרִק לֹא יַחֲפוּר (דף כה:): וְרַבָּב מִיִּס צִמּוּלָק וְזוֹ רוּחַ מִזְרַחִית מַשְׁמַע שְׂמִיצִיָּה מִיִּס עַל כֵּן נִרְאֶה לִפְרֵשׁ דְּמִצִּיָּה מִיִּס אֲלָא שְׂאָ"י יִפֵּה וְצִבְצֹב קֶשֶׁה שְׂהֲרִיךְ מַלּוּחַלַת מִלִּיאָה מִיִּס וּמֵה שְׂפִי כִלְפֵי מַעֲרַב הַכֹּל עֲצִיבן לִפִּי שְׂמִזְרַחִית מוֹנַעַת מִטֵּר לֹא הִיָּה לוֹ לִפְרֵשׁ כֵּן אֲלָא לִפִּי שְׂמִצִּיָּה מִיִּס יוֹתֵר מַדְלִי: לַתְּפִלָּה

יורשין אותה ור' יזרא מאי טעמא לא אמר מונתתם אורחיה דקרא הוא רב מגשיא בר ירמיה אמר מהכא ³בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תהיה בצואה בעלמא רמי בר יחזקאל אמר מהכא ⁴ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק בצואה בעלמא ת"ר שלשה דברים צוה אחיתופל את בניו אל תהיו במחלוקת ואל תמרדו במלכות בית דוד ויום טוב של עצרת ברור זרעו חטים מר זוטרא אמר בלול איתמר אמרי נהרדעי משמיה דר' יעקב לא ברור ברור ממש ולא בלול בלול ממש אלא אפילו בלול ורוח צפונית מנשבתו זה הוא ברור אמר ליה רבי אבא לרב אשי אנן אדרב יצחק בר אבדימי מתנינן לה ⁵דאמר רב יצחק בר אבדימי מוצאי יום טוב האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה נטה כלפי צפון עניים שמחים ובעלי בתים עצבין מפני שגשמי שנה מרובין ופירות מרקיבין נטה כלפי דרום עניים עצבים ובעלי בתים שמחין מפני שגשמי שנה מועטין ופירות משתמרין נטה כלפי מזרח הכל שמחין כלפי מערב הכל עצבין ורמיניה מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה רוח צפונית יפה לחטים בשעה שהביאו שליש וקשה לזיתים בשעה שיניצו ורוח דרומית קשה לחטין בשעה שהביאו שליש ויפה לזיתים בשעה שיניצו ואמר רב יוסף ואיתימא מר זוטרא ואיתימא רב נחמן בר יצחק ⁶וסימנך שלחן בצפון ומגורה בדרום האי מרבי ידיה והאי מרבי ידיה לא קשיא ⁷הא לן והא להו תניא אבא שאול אומר יום טוב של עצרת ברור סימן יפה לכל השנה כולה אמר רב זביד האי יומא קמא דריש שתא אי חמים כולה שתא חמימא אי קריר כולה שתא קרירא למאי נפקא מינה לתפלתו

כדכתבי (איזו לו) מלפון והב יאתה רוח כפונית מאיר את היום כהב: **אנן אדרב יצחק צר אבדימי מסנינן לה**. סימני תצואות אס ילליחו אס לאו אדרב יצחק מסנינן ולא אסימני עצרת שצביל שצבא נידוין על המים: **כלפי צפון**. רוח דרומית מנשבת צו ומטוה כלפי צפון: **ופירותיהן מרקיבין**. ומתוך שאינן יכולין להשמר נמכרין צוול: **כלפי דרום**. רוח כפון מנשבת צו: **מפני שגשמי שנה מועטין**. וצבאותם הגשמים מתבצרכין הפירות הנזרעין ושבצבוצרות משתמרין ונמכרין ציוקר הרי ריוח לעשירים ועצב לעניים: **למזרח כולן שמחים**. שמערבית מנטרת במדה ופירות אינן ציוקר: **כולן עצבין**. שמזרחית מונעת מטר ומציאה צורת ויוקר גדול ופירות קרקע אינן כומחים. אלתא מזרחית קשה ומערבית יפה: **ורמיניה**. מהך צרייתא דקתני איפכא: **שעסע שהביאו שלש**. דאין כריכין למטר: **שולחן בצפון**. כדכתבי (שמות כו) **והשלחן תתן על גלע כפון**. והמגורה בדרום כדכתבי (שם) ואת המגורה נכח השלחן: **האי מרבי ידיה כו'**. כל אחד מגדל את שלו לחם חטין על השלחן בצפון וכפונית יפה לחטים שמן וית מדליקין במגורה שצדדום ודרומית יפה לזיתים: **הא לן**. לבני צבל השוכנים במצולה וארצנו מלוחלתא ואינה כריכה למטר כל כך לידן מיתנייא צרייתא בתרייתא שמערבית קשה לפי שממטרת יותר מדאי לבני צבל ומזרחית יפה. וצרייתא קמיייתא דמתניא איפכא להו לבני א"י שאלרס גצויה ונריכין למטר להרב: **כולם שאם חמימא**. כלומר רוב השנה:

דהתבואה מועטת ומשתמרת: רוח דרומית קשה לחטים. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי צפון עניים שמחים דהתבואה מרובה ומרקיבין: שולחן בצפון. דרוח צפונית יפה לחטין שעושין מהן לחם הפנים שמניחים על השולחן: ומגורה בדרום. דרוח דרומית יפה לזיתים שמשמן וית עושים נרות: רוח צפון שהשולחן שם מרבה חטים. ורח דרומית שהמגורה שם מרבה זיתים: לא קשיא אלא לן. לבני צבל דיתבי במצולה ולא צריכי מים הוי כדקתני בברייתא שניה ורוח מזרחית שאינה (מנשבת) (מנשמות) כל כך יפה להם ורוח מערבית שהגשמים מרובין קשה להן: והא להו. סימן דברייתא ראשונה יפה להן שא"י גבוהה מכל הארצות וירישה היא להם נוטה למזרח כולן שמחין שרוח מערבית שולטת שגשמין מרובין. נוטה למערב כולן עצבין לפי שרוח מזרחית שולטת שגשמים מוצטין

עין מושפטי

נר מצוה

ספ א מ"י פ"ח מהלכות יבימה ומתנה הלכה 1 סמך עשין פס טו"ע ח"מ פ"י רנב עיףק ה':

רבינו גרשום (המשך)

שאילו היה יודע שמת נכסי לפלוני בן לא היה נותן ור' שמעון היא ולא רבבן כדאמר' מעיקרא ולהכי קארי לה. ולא היא לא אמרין צעריה מדבר אלא שאני היבא דקאמר דומה ואפי' רבבן היא: מנין למתנת שכיב מרע שהיא מן התורה. דבלא קנין ובתיבה ומשיכה קנה בדבריו בעלמא: שנאמר והעברתם את נחלתו לבתו. דאביעי ליה למימר ונתתם את נחלתו כדכתב באידך אלא מאי קמ"ל הא קמ"ל דיש לך הבטרה אחרת לאניש דיעלמא שארי כזו כלומר והעברתם וירשת באמירה בעלמא ומעברת נחלתה לשאר קרובים בלא קנין ובתיבה ולא משיכה ה"נ מתנת שכיב מרע דאפי' במקום בת וכן רשאי ליתן מתנה לאחר באמירה בעלמא: ונתתם את נחלתו לאחיו. דמצני למימר ונתתה נחלתו: שהיא כזאת. כי היכי דהא סגי באמירה לזה כך ה"נ ה"נ שכיב מרע באמירה גמיר אפי' במקום אחים: אורחיה דקרא הוא. דקאמר ונתתם דבלאו הכי אי אפשר ולא אתי לדרשא: צו לביתך. בצואה דבריו בעלמא: אל תמרדו במלכות בית דוד. שלא אירע לו יפה: של עצרת. של שבועות: ברור. שאינו יום מעונן: ורעו חטין. אותה שנה ששצליחון: בלול תאמר. כלומר יום מעונן: ורוח צפונית מנשבת בו. כמספורת את היצבים ושוותה המטר הרי זה ברור ואותה שנה מצליחין החטין: אמר ליה ר' אבא לרב אשי. אותו סימן של שנה שאתם שונין בעצרת של שבועות אינו סימן. צ של גשמי שנה בדר' יצחק מתנינן לה דאמר מוצאי יד"ש האחרון צופין לעשן המערכה. נטה תמרורו מפני שמרקיבין ונותנין אותו בולל לעניים: נטה כלפי דרום. שרוח צפונית שכנגדו מרחה אותו שהוא יפה לחטים כדאמר באידך ברייתא דלקמן: שירשין ונותנין שאלא ירקבו: נטה למזרח. שרוח מערבית יפה לחטין מרחה אותו כולם שמחין. מפני שגשמי שנה מרובין ויהיה שובע גדול ופירותיהן משתמרין שלא ירקבו: למערב כולן עצבין. מפני שרוח מזרחית קשה לחטים מנשבת שנה מועטים ופירותיהן מרקיבין: מדקתני למזרח כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין

כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אלמא דאיפכא מסתברא וקשיין אדודי: רוח צפונית יפה לחטין. וקשיא לעיל דאמר נוטה כלפי דרום עניים עצבין כולן שמחין אלמא אלא רוח מערבית מנשבת בו ויפה להן ומדקתני נמי למערב כולן עצבין אלמא דרוח מזרחית מנשבת בו דקשה היא. ורמיניה רוח מזרחית לעולם יפה מערבית לעולם קשה. אל